
Jak se českým vysokoškolákům studuje v Itálii

Jak se českým vysokoškolákům studuje v Itálii

Není to jen italská kuchyně, italské disko a pláže, kvůli kterým by se studenti měli vydávat za studiem do Itálie. Hlavním důvodem by měla být dlouhá tradice univerzit, které jsou v Itálii obdařeny silnou autonomií a disponují vynikajícím zázemím pro vědu a výzkum.

Itálie má velké množství lákadel, které může studentům nabídnout, ale přesto zůstává stranou hlavního zájmu. Podle informací italského kulturního střediska v Praze se v minulých letech vydávaly do Itálie převážně české dívky. Studium bylo pro ně záminkou k získání víza, které potřebovaly, aby mohly být se svými italskými partnery. Po vstupu do Evropské unie již nebude víza třeba, a proto tento důvod odpadne. Přestanou tedy čeští studenti po prvním květnu na Apeninský poloostrov jezdit úplně?

Marco Torregrossa 29 let, právník

Vzdělávací systém v Itálii je podmíněn klasickou tradicí zdejšího školství sahající do antické kultury. V praxi to znamená, že italští studenti, zvláště vysokoškolští, studují hodně teoretických předmětů a nevěnují se příliš praxi. Výhodou je, že si studenti zvyknou se učit mnoho teorií a pouček, cvičí si paměť a pilují svůj způsob učení. Podle mých zkušeností mají kolegové ze severní Evropy ke studiu modernější přístup pod vlivem americké kultury (tj. méně teorie a hodně praxe). Americká strategie je užitečnější ve chvílích, kdy absolventi vstupují na trh práce a hledají uplatnění. Na druhou stranu jim chybí teoretický background a obecné znalosti. To je důvodem, proč mnoho lidí z Itálie emigruje do USA, Velké Británie nebo Skandinávie (tzv. Fuga dei cervalli, doslovný překlad útěk mozků), kde prodávají své velké množství teoretických poznatků a vědomostí.

Viktor Fiker 22 let, medik

V Udine jsem studoval rok medicínu. První semestr jsem vyjel přes program Socrates, na druhý jsem získal grant od Fondu mobility. Specifikem studia medicíny v Itálii, který mě zaskočil, je absolutní absence praxe. U nás se už od prváku chodí na pitvy, do laboratoří a na kliniky. Tady až do třetáku všichni chodí do jedné společné posluchárny (asi 90 lidí). V důsledku toho jsou bohužel hodně pozadu, protože si neumějí věci představit. Jejich znalosti se navíc bez praxe nijak neutvrzují. Zkoušky jsou z našeho hlediska lehké. Na druhou stranu mohu studium v Itálii doporučit kvůli lidem. Italové jsou úžasní. Jsou velice otevření, příjemní (například oproti Rakušanům) a dobře se s nimi navazuje kontakt. Já jsem si v Itálii našel přítelkyni. Potkal jsem ji na ulici a ptal se na cestu. Pozvala mě k sobě na kávu a začali jsme spolu chodit. Druhý semestr jsem s ní bydlel v Terstu. Láska sice nevydržela, ale naučil jsem se perfektně italsky. V Itálii je výhodné i to, že je to blízko domů (každý měsíc jsem jezdil autem domů) a je tam velmi krásně. Tohle ale snad ani nemusím říkat, to každý ví.

Tereza Daňhelová, 22 let, studentka architektury

Se Socratem jsem se vydala na rok do Říma. Řím se mi zdál jako ideální město pro studium architektury. Slibovala jsem si, že získám kontakty na architektonické kanceláře. Bohužel jsem se potýkala s velkými problémy na úřadech. Za celou dobu jsme nedostali povolení k pobytu. Na úřadech odmítají mluvit jiným jazykem než italsky. V Římě je strašně těžké sehnat ubytování. Pro cizince nemají ubytování a podnájem je strašně drahý. Jedna postel začíná na ceně 350 eur za měsíc. Jelikož studenti od Sokrata dostávají 450 eur na měsíc, tak už vám pak nezbydou peníze vůbec na nic. Nakonec jsme s kamarádkou bydlely u moře za Římem. Bylo to levné (každá jsme platila jen 200 eur), ale bohužel jsem to měla daleko do města a málo se vídala se spolužáky. Z výuky jsem nakonec byla také zklamaná. Předměty berou hodně povrchně a výuka vůbec není náročná. Já jsem si vybrala předměty Restaurování a Tvorba krajiny a zahrad. Nakonec jsem se rozhodla, že si pobyt v Itálii zkrátím a byla jsem tam jen jeden semestr. Můj pobyt v Itálii byl zajímavým zážitkem. Vyzkoušela jsem si, jak to může být drsné. Pokud někdo chce jet do Itálie, tak doporučuji spíše severní Itálii, třeba Milán a Benátky.

Tato rubrika vzniká ve spolupráci s redaktory časopisu o pomaturitním vzdělávání StudentiN